

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ
Những bài giảng trên núi của Đức Chúa Jêsus.
Bài 48 - Người tin Chúa không được làm tôi hai chủ.

Ma-thi-ơ 6:24: **Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người này mà yêu người kia, hoặc trọng người này mà khinh người kia. Các người không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: No^{G3762} man^{G3762} can^{G1410} serve^{G1398} two^{G1417} masters^{G2962}: for either^{G2228} he will hate^{G3404} the one^{G1520}, and love^{G25} the other^{G2087}; or^{G2228} else he will hold^{G472} to the one^{G1520}, and despise^{G2706} the other^{G2087}. Ye cannot^{G3756-G1410} serve^{G1398} God^{G2316} and mammon^{G3126}.

Trong tiếng Hy-lạp (Greek) thì chữ mammon-μαμμωνων, số 3126 là một từ cổ của người Sy-ri và người Ả-rập nói ẩn dụ, bóng bẩy, nhân cách hoá về *sự giàu có, tài sản, tiền bạc, vật chất mà thế gian tôn thờ, tính háms lợi, tham lam* và danh từ mamon này đã không hề được nói đến trong Kinh-thánh (phần Cựu ước), mà chỉ được nói đến bởi chính Chúa Jêsus mà thôi.

Vào thời kỳ Chúa Jêsus thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành trên đất này, thì lòng của người ta đã nguội lạnh về Lời của Đức Chúa Trời, nhưng người ta chỉ lo tìm kiếm những sự cho nhu cầu của xác thịt mình và ngay cả những người kéo đến nghe Chúa Jêsus giảng, người ta cũng không chú ý đến những sự bày tỏ của Ngài về ý muốn của Đức Chúa Trời cùng trách nhiệm của loài người đối với Đức Chúa Trời, mà họ chỉ chú ý đến những sự mà người ta có thể nhờ cậy nơi Ngài như để được chữa lành thân thể, được ăn bánh hoặc được thấy các phép lạ Ngài làm ra.

Trong các bài trước, chúng ta đã được dạy về mục đích Đức Chúa Jêsus phải đến thế gian này ấy là Ngài làm cho luật pháp cùng các lời tiên tri mà Đức Chúa Trời đã cậy các tôi tớ của Ngài mà phán ra đó được vững lập và để cho loài người tin cậy, yêu mến, vâng phục và làm theo, hầu cho người ta sẽ được sống trong luật pháp đó cho được hưởng sự sống lại và được sự sống đời đời, như Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se:

Lê-vi ký 18:4-5: **Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 5 như sau: Ye shall therefore keep^{H8104} my statutes^{H2708}, and my judgments^{H4941}: which^{H834} if a man^{H120} do^{H6213}, he shall live^{H2425} in them: I am the LORD^{H3068}.

Có nghĩa là: *Vậy nên các người sẽ gìn giữ các điều luật (những sự chỉ định, những sắc lệnh, lễ nghi, quy chế) của ta và các mạng lệnh (sự phán quyết, luật pháp, sự công bình, sự công bố) của Ta: Người nào làm theo, người ấy sẽ sống trong các mạng lệnh đó: Ta là Đức Giê-hô-va.*

Đức Chúa Jêsus- Con một của Đức Chúa Trời đến thế gian này với một nhiệm vụ hết sức to lớn mà Đức Chúa Cha đã giao cho Ngài, ấy là Ngài sẽ làm sự giải cứu loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết và đem những kẻ vốn là con trai của Đức Chúa Trời chí cao, nhưng đã vì tội lỗi của A-đam mà trở thành kẻ phu tù, được trở về với Đức Chúa Trời trên thiên đàng.

Ê-sai 42:6-7: **Ta, Đức Giê-hô-va, đã kêu gọi người trong sự công bình; ta sẽ nắm tay người và giữ lấy người. Ta sẽ phó người làm giao ước của dân này, làm sự sáng cho các dân ngoại, để mở mắt kẻ mù, làm cho kẻ tù ra khỏi khám, kẻ ngồi trong tối tăm ra khỏi ngục.**

Ê-phê-sô 4:6-10: **Chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự.**

Đức Chúa Jêsus đã công bố các mạng lệnh mà Đức Chúa Cha đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên trong ngày họ nhận lãnh các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài tại chân núi Si-na-i mà trong ngày đó, dân Y-sơ-ra-ên đã hứa với Giê-hô-va Đức Chúa Trời rằng, họ sẽ vâng giữ và làm theo các mạng lệnh của Ngài!

Khi Chúa Jêsus công bố các Lời này, Ngài đã nhìn thấy lòng của người ta lia bỏ Lời của Đức Chúa Trời

và như vậy họ cũng đã chối bỏ trách nhiệm làm con cái, làm tôi tớ Đức Chúa Trời là mục đích mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên loài người trên trái đất này.

Khi Đức Chúa Trời đã tạo nên muôn vật trên đất này và trong ngày thứ Sáu của cuộc sáng thế, sau khi loài người đã được tạo nên rồi, Đức Chúa Trời đã ban phước cho loài người và Ngài giao trách nhiệm cho loài người rằng: **Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy đầy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Này, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh dạng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy.** (Sáng thế ký 1:28-30)

Đức Chúa Trời đã đặt loài người vào trong cảnh vườn Ê-đen của Ngài và giao phó công việc cho loài người cùng ban mạng lệnh cho loài người, nghĩa là sự giao trách nhiệm cho loài người phải làm theo.

Sáng thế ký 2:15-17: **Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trông và giữ vườn. Rồi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán dạy rằng: Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.**

A-đam là một tạo vật của Đức Chúa Trời cũng như hết thảy các tạo vật mà Đức Chúa Trời đã dựng nên đều có trách nhiệm hầu việc Đức Chúa Trời, tức là hầu việc Đấng đã tạo nên mình. Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho A-đam phải quản trị đất nghĩa là quản trị tất cả những gì thuộc về đất, trong đó có thân thể xác thịt của A-đam (và Ê-va, là người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên bằng thịt và huyết của thân thể xác thịt A-đam).

A-đam phải tuân theo các mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã phán dạy mình, tức là phải nghe theo tiếng phán của Đức Chúa Trời và hầu việc một mình Ngài mà thôi, đó là trách nhiệm của A-đam và đối với muôn vật cũng vậy, như Lời Chúa có chép trong Thi-Thiên 119 câu 89 >91, rằng: **Hỡi Đức Giê-hô-va, lời Ngài được vững lập đời đời trên trời: Sự thành tín Chúa còn đời này đến đời kia. Chúa đã lập trái đất, đất còn vững bền. Tùy theo mạng lệnh Chúa, các điều đó còn vững đến ngày nay; Vì muôn vật đều hầu việc Chúa.**

Điều thiện và điều ác vốn không có trong thiên đàng, vì trong Đức Chúa Trời không có bóng của sự tối tăm, nhưng Đức Chúa Trời là sự sáng và muôn vật trong thiên đàng đều ở trong sự sáng vinh hiển của Đức Chúa Trời. Bất kỳ một tạo vật nào của Đức Chúa Trời mà có bóng của sự tối tăm trong mình thì tạo vật đó Phải bị phế truất ra khỏi thiên đàng, như Đức Chúa Trời đã phế bỏ và đuổi Lucifer cùng với một phần ba số thiên sứ trên thiên đàng, là những thiên sứ nghe theo mưu chước của Lucifer, dấy loạn muốn được lên cao như ngôi của Đức Chúa Trời và các thiên sứ này không còn được gọi là thiên sứ nữa, nhưng là ma quỷ và kẻ vốn được gọi là Lucifer kia phải trở thành Sa-tan, nghĩa là từ sao Mai, sáng láng, thành kẻ thù nghịch, kẻ chống đối, để khi kỳ đã định đến, chúng phải bị huỷ diệt đời đời nơi hoả ngục.

Đức Chúa Trời phán với A-đam rằng: **Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.**

Chữ **ăn** được chép trong mạng lệnh trên đó là chữ אכל - akal, số 0398 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **ăn nuốt, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng, nhìn chòng chọc như nuốt lấy;**

Chữ **thiện (tốt)** thuộc tính từ, phó từ hoặc trạng từ, chép trong mạng lệnh trên đó là chữ טוב - towb, số 2896 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Tốt, tốt nhất, tốt hơn, đẹp, hào phóng, giàu có, sang trọng, rộng rãi, dồi dào, vui mừng, phấn khởi, hào hứng, hớn hở, thành công, quý báu, quý giá, dễ chịu... bao gồm những sự mà loài người gọi chúng là tốt lành hoặc sự tốt lành.**

Chữ **ác (xấu)** là danh từ, tính từ, chép trong mạng lệnh trên đó là chữ רע - ra, số 7451 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Xấu, tồi, ác, độc ác, bất lương, bất nghĩa, bất hạnh, tai ương, tai hoạ, nỗi đau buồn, phiền muộn, khổ sở, đau đớn, khốn cùng, bức mình, tức giận, bất mãn, kiệt sức, lo âu, lo lắng, thất bại, khổ sở, độc hại, bất hạnh, sai lầm, thiệt hại... cùng những sự mà người ta coi đó là xấu xa, tồi tệ;**

Đức Chúa Trời công bình và tốt lành đã tạo nên muôn vật trong sự thánh khiết, công bình và tốt lành của Ngài và những sự đó thuộc về bốn tánh của Đức Chúa Trời, Ngài đã quyết định tạo nên trái đất cùng muôn vật trên nó cùng tạo nên vũ trụ có muôn vàn các hành tinh, là các vì sao và trong các hành tinh đó

có mặt trời, mặt trăng trong sự mưu luận của Ngài, để soi sáng đất và định thì giờ cùng phân biệt các mùa cho trái đất có người ở trên đó.

Đức Chúa Trời biết rõ trái đất cùng muôn vật trên trái đất đều nằm trong khoảng không và trong khoảng không đó có Sa-tan và các quỷ sứ của hắn và Đức Chúa Trời cũng biết rằng, ma quỷ nhìn thấy và biết rõ mạng lệnh mà Ngài đã phán với A-đam (loài người) và Đức Chúa Trời cũng biết trước rằng ma quỷ sẽ hành động thù nghịch chống lại công việc của Ngài, nên Đức Chúa Trời đã đặt tại giữa vườn Ê-đen cây sự sống và cây biết điều thiện và điều ác:

Sáng thế ký 2:8-9: Đoạn, Giê-hô-va Đức Chúa Trời lập một cảnh vườn tại Ê-đen, ở về hướng Đông, và đặt người mà Ngài vừa dựng nên ở đó. Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến đất mọc lên các thứ cây đẹp mắt, và trái thì ăn ngon; giữa vườn lại có cây sự sống cùng cây biết điều thiện và điều ác.

Đức Chúa Trời đã tạo nên mọi sự cho loài người, tức là những sự thuộc về sự sống cho thân thể của loài người và sự sống cho tâm linh của loài người, nghĩa là loài người không cần phải có thêm điều gì cho cuộc sống cùng sự sống của mình ngoài việc trồng và giữ vườn mà Đức Chúa Trời đã tạo nên và giao phó cho loài người quản trị. Đức Chúa Trời không muốn loài người ăn nuốt, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng hay là nhìn vào trái của cây biết điều thiện và điều ác và Đức Chúa Trời không muốn loài người nhận biết những sự hoặc tốt hoặc xấu trong cuộc sống và sự sống của loài người, bởi vì những sự mà Đức Chúa Trời đã tạo nên và ban cho loài người (A-đam) là những sự tốt nhất, cao nhất trong hết thảy những sự cần phải có cho sự sống của loài người, đó là những sự thuộc về sự sống đời đời, còn những sự thuộc về sự tốt và xấu đó là thuộc về đất chứ không thuộc về trời, là sự mà Sa-tan đã làm khi hắn cùng đồng bọn còn ở trên thiên đàng của Đức Chúa Trời. Khi Sa-tan còn mang danh là Lucifer, nghĩa là sao mai, sáng láng, hắn đã nhìn chòng chọc vào ngôi báu của Đức Chúa Trời mà thêm muốn và hắn muốn ăn sống nuốt tươi những sự của Đức Chúa Trời và muốn làm mình bằng như Đức Chúa Trời và đó chính là sự **ăn** mà Lucifer đã thực hiện cho sự sống của hắn trước khi bị Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi thiên đàng.

Ê-sai 14:12-15: Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao ngươi từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, ngươi bị chặt xuống đất là thế nào! Ngươi vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng rất cao. Nhưng ngươi phải xuống nơi âm phủ, sa vào nơi vực thẳm!

Khi Ê-va nhìn trái cây biết điều thiện và điều ác, người đã ăn trái đó trong lòng mình và khi người không quản trị xác thịt mình thì người đã hành động theo ý muốn của xác thịt mà hái trái đó ăn và cũng đưa cho A-đam ăn nữa. Khả năng phân biệt điều thiện và điều ác đã vào trong Ê-va và A-đam theo như ý họ muốn và bấy giờ, khả năng đó liền tỏ ra cho Ê-va và A-đam thấy rằng thân thể xác thịt của họ đang loã lồ, điều đó có nghĩa là họ đã tự tước bỏ quyền làm con của Đức Chúa Trời để trở thành con cái của ma quỷ, là kẻ đã thực hành **ăn** công việc đó nơi thiên đàng.

Đức Chúa Trời công bình đã đuổi loài người ra khỏi vườn Ê-đen của Ngài cũng như Ngài đã đuổi Lucifer và các thiên sứ hòa theo ý muốn của Lucifer ra khỏi thiên đàng và đổi tên chúng thành Sa-tan, thành ma quỷ. Ma quỷ đã chọn điều thiện và điều ác theo ý của chúng nên Đức Chúa Trời đã đãi chúng y theo điều chúng muốn và Đức Chúa Trời cũng đãi loài người y theo điều họ muốn vậy, vì trong Nước Đức Chúa Trời không thể vừa có sự thiện vừa có sự ác, nhưng chỉ có sự sáng, sự vinh hiển và sự sống đời đời.

Khi Đức Chúa Jêsus phán rằng: **Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người nầy mà yêu người kia, hoặc trọng người nầy mà khinh người kia. Các ngươi không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa.** Ấy là Đức Chúa Jêsus đang nhắc cho loài người nhớ rằng, loài người vốn là thần linh và thuộc về Đức Chúa Trời và là con trai của Đức Chúa Trời, nhưng vì cố không vâng giữ mạng lệnh của Đức Chúa Trời mà phải bị chết như A-đam và sa ngã như Lucifer, như có chép rằng:

Thi-Thiên 82:6-7: Ta đã nói: Các ngươi là thần, hết thảy đều là con trai của Đấng Chí cao. Dầu vậy, các ngươi sẽ chết như loài người, sa ngã như một quan trưởng.

Kể từ khi A-đam ăn trái cây biết điều thiện và điều ác và vì tội lỗi đó mà loài người phải bị đuổi ra khỏi vườn Ê-đen, thì loài người đã sử dụng khả năng phân biệt điều thiện và điều ác ở trong xác thịt mình

mà sống cho ý muốn của xác thịt mình mà bỏ qua việc quản trị xác thịt mình để sống theo ý muốn của Đức Chúa Trời, vậy nên người ta làm bất kỳ điều gì mà họ thấy đó là có ích lợi cho xác thịt mình, từ việc chăn nuôi gia cầm, súc vật, đến trồng cây, làm ruộng và những sự thuộc về sự sinh hoạt của xác thịt loài người.

Từ những sự đó mà loài người đã không còn tôn trọng những sự chỉ định mà Đức Chúa Trời đã ban cho muôn vật nữa, nhưng người ta đã lai giống từ động vật cho đến thực vật và vi phạm quyền của con người và những sự đó là công việc của ma quỷ đã nhân dịp tâm linh của loài người bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời mà cầm buộc xác thịt của người ta theo ý muốn của chúng.

Vì quyền lực của ma quỷ hành động trong xác thịt của người ta trong khi tâm linh bị mất quyền cai trị nên người ta đã ngộ nhận những sự họ làm đó là sự khôn ngoan và lấy những sự đó là tốt lành (theo ý muốn của ma quỷ), khiến những sự đó lưu truyền từ đời này qua đời kia và trở thành luật bất thành văn trong xã hội loài người và những sự mà người này cho là tốt cho kẻ làm sự chiếm đoạt thì đối với người bị chiếm đoạt thì công việc đó là điều ác, vì thế mà có chiến tranh xảy ra trong loài người.

Khi Đức Chúa Trời thi hành sự cứu chuộc loài người mà dân Y-sơ-ra-ên là tuyển dân của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên luật pháp công bình của Ngài và mục đích của luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên đó là làm cho sống lại tâm linh của người ta (tức là làm sống lại tâm linh của những ai tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời), như có chép: **Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi, ánh sáng cho đường lối tôi.** (Thi-Thiên 119:105) và : **Vì điều răn là một cái đèn, luật pháp là ánh sáng, và sự quở trách khuyên dạy là con đường sự sống,** (Châm ngôn 6:23).

Theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời thì các tạo vật của Đức Chúa Trời phải hầu việc Đức Chúa Trời, mặc dù các tạo vật bởi Đức Chúa Trời tạo nên đều được sống tự do trong môi trường sống mà Đức Chúa Trời đã tạo nên cho mỗi loài, thì hết thảy các tạo vật đều phải hầu việc Đức Chúa Trời tùy theo khả năng, bản năng và chức năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho mỗi tạo vật đó. Các loài vật đó đều phải tuân theo những sự mà Đức Chúa Trời đã chỉ định cho mình như đồ ăn, môi trường sống cùng những sự sanh sản, phát triển và tạo ra cho từng loài. Bất luận một vật nào vi phạm những sự mà Đức Chúa Trời đã chỉ định thì loài đó sẽ phải phó cho sự chết.

Các loài mà Đức Chúa Trời đã phú cho loài người cai trị cũng vậy, loài người không được phép cho các loài đó lai tạp vật khác loài, ngay cả với một số loài cây trồng cũng vậy, như Lời Chúa có chép:

Lê-vi ký 19:19: Các người hãy giữ những mạng lệnh ta. Chớ để loài vật khác giống phủ lẫn nhau; chớ gieo ruộng người hai thứ giống, và chớ mặc mình bằng áo dệt nhiều thứ chỉ.

Cho đến tận những ngày sau rốt này, loài người đã vi phạm chủ quyền của Đức Chúa Trời trên nhiều loài động vật và thực vật, đó là việc người ta lai tạo ra các giống mới để thu lợi nhuận cao hơn hoặc để được ăn ngon hơn, như nhân giống, chiết cây khác loài để tạo ra giống mới có mùi vị khác, hoặc các loài động vật giao phối khác loài để lai tạo ra một loài khác cho mục đích riêng và ích kỷ của người ta, hoặc để cho ma quỷ lừa dối khiến cho linh của sự dâm dục làm rối loạn xã hội cùng rối loạn luật pháp của loài người như loạn luân, dâm loạn giữa người nam với nam, giữa người nữ với người nữ, vi phạm huyết thống, trái đạo đức con người và vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, mà những người làm những sự đó lại coi những điều họ đã làm đó tốt, mà không biết rằng đó là điều ác và cực ác ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Bất kỳ một hành vi nào vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời thì những người vi phạm đó sẽ bị luật pháp của Đức Chúa Trời trừng phạt và sự rửa sả của luật pháp sẽ giáng trên dòng dõi của người đó.

Lê-vi ký 18:1-30: Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng: Hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Các người chớ làm theo những điều người ta làm hoặc tại xứ Ê-díp-tô, là nơi các người đã kiêu ngạo, hoặc tại xứ Ca-na-an, là xứ ta dẫn các người đi đến: chớ đi theo thói tục họ. Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đừng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va. Chớ một ai trong vòng các người đến gần cùng người nữ bà con mình dựng cấu hiệp: Ta là Đức Giê-hô-va. Chớ cấu hiệp cùng mẹ mình; bằng cấu hiệp, tất làm nhục cho cha mẹ. Chớ cấu hiệp cùng kẻ mẫu, bằng cấu hiệp, ấy làm nhục cho cha mình. Chớ cấu hiệp cùng chị em mình, hoặc một cha khác mẹ, hoặc một mẹ khác cha, hoặc sanh tại trong nhà,

hoặc sanh ở ngoài. Chớ cấu hiệp cùng cháu gái, hoặc cháu gái nội, hoặc cháu gái ngoại; bằng cấu hiệp, ấy là gây nhục cho mình. Chớ cấu hiệp cùng con gái của kẻ mẫu bởi cha mình sanh ra, vì là em gái người. Chớ cấu hiệp cùng chị em của cha người; vì là cốt nhục của cha người. Chớ cấu hiệp cùng chị em của mẹ người; vì là cốt nhục của mẹ người. Chớ cấu hiệp cùng bác gái hay thím người; bằng cấu hiệp, ấy là gây nhục cho anh em của cha người. Chớ cấu hiệp cùng dẫu người; vì là vợ của con trai mình. Chớ cấu hiệp cùng chị dẫu hay em dẫu người; nếu cấu hiệp, ấy làm nhục cho anh em người vậy. Chớ cấu hiệp cùng một người đàn bà luôn với con gái của người đàn bà nữa. Chớ lấy cháu gái nội người, hoặc cháu gái ngoại người đăng cấu hiệp cùng họ; chúng nó đều là cốt nhục gần; làm vậy, ấy là một việc ác dục. Chớ lấy vợ luôn với chị em người mà cấu hiệp cùng nó gần bên vợ chánh mình đang khi người còn sống, e khi sanh ghen tương. Trong lúc người nữ có kinh nguyệt, chớ đến gần mà cấu hiệp. Chớ nằm cùng vợ người lân cận mình, mà gây cho mình bị ô uế với người. Chớ bắt con cái mình đăng dâng cho thần Mo-lóc, chớ làm ô danh Đức Chúa Trời người: Ta là Đức Giê-hô-va. Chớ nằm cùng một người nam như người ta nằm cùng một người nữ; ấy là một sự quái gớm. Chớ nằm cùng một con thú nào, mà gây cho mình bị ô uế với nó; một người đàn bà chớ nằm cùng thú vật nào; ấy là một sự quái gớm. Các người chớ làm một trong mấy việc đó mà tự gây cho mình ô uế; bởi dân mà ta sẽ đuổi khỏi trước mặt các người đã thành ô uế vì cố làm các việc đó. Đắt vì chúng nó mà bị ô uế; ta sẽ phạt tội ác họ; đất sẽ mưa dân nó ra vậy. Còn các người, hoặc dân bản xứ, hoặc kẻ khách kiều ngụ giữa các người, phải giữ luật pháp và mạng lệnh ta, đừng làm một trong những điều quái gớm nầy. Vì những điều quái gớm ấy, những người ở tại xứ trước các người đã làm; và đất vì cố đó phải thành ô uế. Vậy, chớ làm đất thành ô uế, e khi đất mưa các người ra, như đã mưa dân cư trú tại xứ trước các người chẳng; vì phạm ai làm một trong những điều quái gớm ấy sẽ bị truất khỏi dân sự mình. Thế thì, các người phải giữ điều ta phán dặn, để đừng làm theo một trong các thói tục gớm ghiếc nào đã làm trước các người, và các người chớ vì các thói tục đó mà gây cho mình ô uế. Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người.

Khi Đức Chúa Trời phán các mạng lệnh này, thì điều đó có nghĩa là Đức Chúa Trời đã biết trước mưu chước của ma quỷ đã khiến cho loài người sa vào các tội lỗi đó và chúng sẽ tiếp tục làm như vậy để cầm buộc loài người làm tội mọi cho tội lỗi và sự chết, vậy nên Đức Chúa Trời ban các mạng lệnh cùng các điều răn để tỏ ra cho dân Y-sơ-ra-ên biết con đường của sự sống và Ngài muốn họ được sự sống đời đời.

Trong xã hội loài người xác thịt, ma quỷ đã khiến cho người ta sống trong tội lỗi và lấy tội lỗi làm đường cho sự sống của xác thịt mình, nên thế gian lấy những sự làm lợi ích cho ý muốn của xác thịt làm tốt lành và người ta gia thêm sự toan tính, mưu kế để có được nhiều thêm điều họ đã có đó và coi đó là sự thịnh vượng, sự giàu có sang trọng, lấy những sự đó làm vui thích, là sự khoái lạc và trở thành cách sống, lối sống và những sự đó chính là thần tượng, hình tượng của **mammon**.

Trong tiếng Hy-lạp (Greek) **mammon-μαμμωνας**, số 3126 là một từ cổ của người Sy-ri và người Ả-rập nói ẩn dụ, bóng bẩy, nhân cách hoá về thần tượng của *sự giàu có, tài sản, tiền bạc, vật chất mà thế gian tôn thờ, tính háms lợi, tham lam*;

Loài người được Đức Chúa Trời tạo nên để quản trị, cai trị những công việc do tay Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này và ý nghĩa của chữ quản trị, cai trị (משל-mashal, số 4910) đó cũng có nghĩa là người quản gia trong tiếng Hê-bơ-rơ.

Sáng thế ký 24:1-4: **Vả, Áp-ra-ham đã già, tuổi đã cao; trong mọi việc Đức Giê-hô-va đã ban phước cho người. Áp-ra-ham nói cùng người đầy tớ ở lâu hơn hết trong nhà mình, có quyền quản trị (משל-mashal, số 4910) các gia tài, mà rằng: Xin hãy đặt tay lên đùi ta, và ta sẽ biểu người chỉ Đức Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời của trời và đất, mà thề rằng: người không cưới một cô nào trong bọn con gái của dân Ca-na-an, tức giữa dân ấy ta trú ngụ, làm vợ cho con trai ta. Nhưng hãy đi về quê hương ta, trong vòng bà con ta, cưới một người vợ cho Y-sác, con trai ta.**

Thi-Thiên 8:6: **Chúa ban cho người quyền cai trị (משל-mashal, số 4910) công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người:**

Khi người quản gia có tấm lòng ngay thẳng và trung thành, thì người đó sẽ tận trung với mọi sự mà chủ đã giao cho mình coi sóc, còn kẻ làm quản gia có lòng tham lam, thì sẽ không ngay thẳng trong công việc

mà chủ giao cho, nhưng lo cho công việc của riêng nó, dù mang tiếng là tôi tớ của chủ.

Lu-ca 19:12-27: **Vậy, Ngài phán rằng: Có một vị thế tử đi phương xa, đặt chịu phong chức làm vua rồi trở về; bèn gọi mười người trong đám đầy tớ mình, giao cho mười nén bạc, và dạy rằng: Hãy dùng bạc này sanh lợi cho đến khi ta trở về. Song dân xứ ấy ghét người, thì sai sứ theo dạng nói rằng: Chúng tôi không muốn người này cai trị chúng tôi! Khi người đã chịu phong chức làm vua rồi, trở về, đòi các đầy tớ đã lãnh bạc đến, đặt cho biết mỗi người làm lợi được bao nhiêu. Đầy tớ thứ nhất đến trình rằng: Lạy Chúa, nén bạc của chúa sanh lợi được mười nén. Chủ rằng: Hỡi đầy tớ này, hãy đi làm việc khác, được lắm; vì người trung tín trong sự nhỏ mọn, người sẽ được cai trị mười thành. Người thứ hai đến thưa rằng: Lạy chúa, nén bạc của Chúa sanh lợi ra được năm nén. Chủ rằng: Người được cai trị năm thành. Người khác đến thưa rằng: Lạy chúa, đây này, nén bạc của chúa tôi đã gói giữ trong khăn; bởi tôi sợ chúa, vì chúa là người nghiêm nhặt, hay lấy trong nơi không để, gặt trong chỗ không gieo. Chủ rằng: Hỡi đầy tớ gian ác kia, ta cứ lời người nói ra mà xét người. Người biết ta là người nghiêm nhặt, hay lấy trong chỗ không để, gặt trong chỗ không gieo; cố sao người không giao bạc ta cho hàng bạc? Khi ta về, sẽ lấy lại vốn và lời. Chủ lại nói cùng các người đứng đó rằng: Hãy lấy nén bạc nó đi, cho người có mười nén. Họ bèn thưa rằng: Lạy chúa, người ấy có mười nén rồi. Ta nói cùng các người, ai có, thì sẽ cho thêm; song ai không có, thì sẽ cất luôn của họ đã có nữa. Còn như những kẻ nghịch cùng ta, không muốn ta cai trị họ, hãy kéo họ đến đây, và chém đi trước mặt ta.**

Đức Chúa Jêsus đã đến thế gian này để ban sự sáng thật cho loài người hầu cho nhờ sự sáng đó mà loài người nhận biết được con đường của sự sống và sự sống đời đời. Đức Chúa Jêsus đã kêu gọi mọi người đến với Ngài để nhận được sự sáng của Ngài dắt dẫn ra khỏi nơi tối tăm, tức là ra khỏi đường lối của thế gian bị ma quỷ xúi giục và lừa dối.

Giăng 8:12: **Đức Chúa Jêsus lại cất tiếng phán cùng chúng rằng: Ta là sự sáng của thế gian; người nào theo ta, chẳng đi trong nơi tối tăm, nhưng có ánh sáng của sự sống.**

Chúa Jêsus đang nói về chính Ngài, Con một của Đức Chúa Trời và là Lời của Đức Chúa Trời, là Lời có sự sống đời đời và sự sống đó là sự sáng thật của loài người.

Rất nhiều người trên trái đất này đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, nhưng trong suốt cuộc đời của họ trên đất này, vẫn bị ma-môn cai trị dù họ vẫn luôn muốn được hưởng sự sống đời đời nơi thiên đàng và rất nhiều người đã qua đời mà không được vào trong thiên đàng của Đức Chúa Trời, dù khi thi hành tang lễ, những người chôn cất đã nói rằng họ đã làm xong cuộc chạy, giữ được đức tin và mọi người đều mong rằng linh hồn của người ấy đã được đón về thiên đàng! Rồi có một ngày một số người được Đức Chúa Jêsus Christ cho phép được ghé xuống nơi địa ngục và người ta thấy một số người mà họ đã từng tôn trọng khi những người đó còn sống trên đất rồi khi những người đó qua đời, mọi người trong Hội-thánh đã từng nghĩ rằng linh hồn của những người đó đã vào trong thiên đàng rồi, nhưng hoá ra linh hồn của những người đó lại ở nơi hoả ngục! Rồi những người được Chúa cho phép ghé qua địa ngục đó lại được đón lên thăm thiên đàng và tại nơi thiên đàng, họ được gặp Đức Chúa Jêsus Christ và được Ngài chỉ cho thấy lẽ thật về những tiêu chuẩn dành cho những người xứng đáng mới được đón vào thiên đàng của Đức Chúa Trời thật là khác với những lời truyền khẩu của người ta, là những lời đã bị nhiễm sự lừa dối của ma quỷ, như hấn đã lừa dối Ê-va khi xưa vậy.

Đức Chúa Trời không muốn tuyển dân của Ngài tiếp tục đi tìm kiếm những sự mà xác thịt của người ta yêu thích, dù những sự đó có thể là cần thiết cho xác thịt hay chết của người ta, nhưng nếu người ta không tìm kiếm sự sống cho linh hồn mình, thì người ấy không thể nào thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết được, mà nếu như người ta không có được sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn mình, thì dù người ta có được sự phước hạnh đầy dẫy thì cũng chẳng ích lợi chi cho cho linh hồn của người ta.

Chúa Jêsus đã phán một ví dụ về sự hiểu biết nghịch lý của loài người về sự lựa chọn của xác thịt.

Lu-ca 12:16-21: **Ngài lại phán cùng chúng lời ví dụ này: Ruộng của một người giàu kia sinh lợi nhiều lắm, người bèn tự nghĩ rằng: Ta phải làm thế nào? Vì không có đủ chỗ chứa hết sản vật. Lại nói: Nay, việc ta sẽ làm: ta phá cả kho tàng và cất cái khác lớn hơn, thâu trữ sản vật và gia tài vào đó; rồi sẽ nói với linh hồn ta rằng: Linh hồn ơi, mày đã được nhiều của để dành dùng lâu năm; thôi, hãy nghỉ, ăn uống, và vui vẻ. Song Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Hỡi kẻ dại! Chính đêm nay linh hồn người sẽ bị đòi lại; vậy những của cải người đã sắm sẵn sẽ thuộc về ai? Hễ ai thâu trữ của**

cho mình mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì cũng như vậy.

Khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã không kêu gọi tuyển dân của Ngài chọn sự phước hạnh, nhưng là chọn sự sống, vì sự phước hạnh là thuộc về xác thịt, còn sự sống là dành cho tâm linh của người ta mà khi dân Y-sơ-ra-ên tiếp nhận luật pháp của Đức Chúa Trời thì tâm linh của họ đều đang ngồi trong bóng của sự chết.

Phục truyền luật lệ ký 30:19-20: Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và trứu mến Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặng người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.

Đức Chúa Trời muốn tuyển dân của Ngài nhận lãnh sự sống lại và sự sống đời đời cho tâm linh mình, vì ngay từ khi loài người được tạo dựng nên, Đức Chúa Trời đã sẵn sàng mọi sự cho sự sống của loài người và khi Đức Chúa Trời mạng lệnh của Ngài cho A-đam về cây biết điều thiện và điều ác thì ấy là Đức Chúa Trời cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên về sự sống của linh hồn mình cần phải được giữ vững. Cũng một lẽ ấy, khi ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời cũng phán với họ nguyên tắc đó, nghĩa là họ phải chọn sự sống và giữ vững sự sống mình, còn về sự sống cho thân thể xác thịt thì Đức Chúa Trời đã từng sẵn sàng cho người ta thể nào thì ngày nay Ngài cũng làm điều đó cho tuyển dân của Ngài.

Nếu như A-đam và Ê-va chọn sự vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời thì họ đã không chết.

Cũng một nguyên tắc đó, nếu ngày chúng ta vâng giữ mạng lệnh của Đức Chúa Trời thì chúng ta sẽ không chết, nhưng được sự sống lại và sự sống đời đời, còn về sự sống của xác thịt chúng ta thì Đức Chúa Trời cũng sẽ chặn giữ chúng ta, nếu chúng ta chịu để Ngài chặn giữ.

Thi-Thiên 23:1-6: Đức Giê-hô-va là Đấng chặn giữ tôi: tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì. Ngài khiến tôi an nghỉ nơi đồng cỏ xanh tươi, dẫn tôi đến mé nước bình tịnh. Ngài bỏ lại linh hồn tôi, dẫn tôi vào các lối công bình, vì cố danh Ngài. Dầu khi tôi đi trong trũng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào; vì Chúa ở cùng tôi; Cây trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi. Chúa dọn bàn cho tôi trước mặt kẻ thù nghịch tôi; Chúa xúc dầu cho đầu tôi, chén tôi đầy tràn. Quả thật, trọn đời tôi phước hạnh và sự thương xót sẽ theo tôi; Tôi sẽ ở trong nhà Đức Giê-hô-va cho đến lâu dài.

Nếu chúng ta chọn sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn của mình, thì chúng ta phải tập trung vào sự ăn nuốt Lời của Đức Chúa Trời và hầu việc Ngài, mà cuốn sách luật pháp của Đức Chúa Trời trong tay chúng ta là bóng về vườn Ê-đen và cây sự sống đó chính là các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời. Trong các cây mà Đức Chúa Trời đã trồng trong vườn Ê-đen thì Đức Chúa Trời cho phép loài người chúng ta được ăn mọi thứ cây, trong đó có cây sự sống, còn cây biết điều thiện và điều ác thì Đức Chúa Trời không muốn chúng ta tiếp tục đầu tư cho trí khôn của xác thịt mình nữa, vì nó đã vào trong xác thịt mình của loài người và khả năng của trái đó đã ảnh hưởng nghiêm trọng tới sự phát triển của cây sự sống và đã gián tiếp hãm ép sự phát triển của Nước Đức Chúa Trời trong cuộc đời của những người tin Chúa.

Chúng ta không thể nhổ cây biết điều thiện và điều ác đó cũng như không thể vứt hết mọi khả năng nhận biết của cây đó ra khỏi xác thịt của chúng ta, nhưng chúng ta có thể quản trị những sự ảnh hưởng của nó trong cuộc đời của chúng ta qua việc tập trung vào việc suy gẫm, chăm sóc, gìn giữ, bảo vệ, quan sát, bảo quản Lời của Đức Chúa Trời, tức là cây sự sống của Đức Chúa Trời được trồng ở trong lòng chúng ta (*tức là vườn địa đàng trong lòng của mỗi người tin Chúa - Nhã-ca 4:13*).

Việc vâng giữ luật pháp của Đức Chúa Trời và làm theo đó không phải là của lễ dâng lên cho Đức Chúa Trời, vì không có người nào dâng lại cho Đức Chúa Trời những điều mà Đức Chúa Trời đã ban tặng cho mình, nhưng nếu chúng ta nhận biết giá trị quan trọng của những sự mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình, thì chúng ta yêu mến, gìn giữ, làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời (*là sự ban cho của Đức Chúa Trời*) thì những sự đó sẽ biến đổi từ trong tâm linh ra đến thân thể xác thịt của chúng ta, như cỏ xanh và nước trong làm cho con chiên được khỏe mạnh, không vết, không tỳ, không chỗ trách được bởi được Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng chặn giữ chúng ta làm thành của lễ thánh dâng cho Đức Chúa Trời vậy.

Khi chúng ta vâng giữ luật pháp của Đức Chúa Trời ấy là chúng ta hầu việc Đức Chúa Trời, còn nếu người nào tìm cách làm cho thoả mãn những sự dục vọng cho sự sống của xác thịt mình, thì kẻ đó là kẻ hầu việc ma-môn, kẻ thờ lạy thần tượng.

Khi Chúa Jêsus kêu gọi các môn đồ của Ngài, Chúa đã phán rằng: **Hãy theo ta, và ta sẽ khiến các người trở nên tay đánh lưới người.** Ấy là Chúa đang kêu gọi những người thuộc về Ngài và sự sống của người đó sẽ hoàn toàn thuộc về Ngài cả thuộc linh và thuộc thể và chính Đức Chúa Trời sẽ nuôi người đó và gia đình của người đó vì Ngài có toàn quyền để làm được công việc này.

Đức Chúa Trời biết rõ những sự yếu đuối, bất toàn và sợ hãi của loài người, nhất là đối với sự sống còn của xác thịt người ta, vậy nên Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng, điều gì loài người không thể làm được, thì Đức Chúa Trời làm được, nếu người ta tin và phó thác sự sống mình cho Ngài.

Mác 10:17-31: Ngài đang ra đi, có một người chạy lại, quỳ trước mặt Ngài, mà hỏi rằng: **Thưa thầy nhân lành, tôi phải làm chi cho được hưởng sự sống đời đời?** Đức Chúa Jêsus phán rằng: **Sao người gọi ta là nhân lành? Chỉ có một Đấng nhân lành, là Đức Chúa Trời. Người biết các điều răn: Đừng phạm tội tà dâm; đừng giết người; đừng trộm cướp; đừng làm chứng dối; đừng làm gian; hãy hiếu kính cha mẹ. Người thưa rằng: Lạy thầy, tôi đã giữ mọi điều đó từ khi còn nhỏ.** Đức Chúa Jêsus ngó người mà yêu, nên phán rằng: **Nhưng người còn thiếu một điều. Hãy đi, bán hết gia tài mình, đem thí cho kẻ nghèo khổ, chắc sẽ được của báu ở trên trời, rồi hãy đến mà theo ta. Song nét mặt người nầy rầu rĩ về lời đó, đi ra rất buồn bã, vì có nhiều của lắm.** Bấy giờ Đức Chúa Jêsus ngó xung quanh mình, mà phán cùng môn đồ rằng: **Kẻ giàu vào nước Đức Chúa Trời khó là dường nào! Môn đồ lấy mấy lời đó làm lạ. Nhưng Đức Chúa Jêsus lại phán rằng: Hỡi các con, những kẻ cậy sự giàu có vào nước Đức Chúa Trời khó là dường nào! Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào nước Đức Chúa Trời. Môn đồ lại càng lấy làm lạ, nói cùng nhau rằng: Vậy thì ai được cứu? Đức Chúa Jêsus ngó môn đồ mà rằng: Sự đó loài người không thể làm được, nhưng Đức Chúa Trời thì chẳng thế; vì Đức Chúa Trời làm mọi sự được cả. Phi-e-rơ liền thưa cùng Ngài rằng: Này, chúng tôi đã bỏ hết mà đi theo thầy. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các người chẳng một người nào vì ta và Tin Lành từ bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, mà chẳng lãnh được đang bây giờ, trong đời nầy, trăm lần hơn về những nhà cửa, anh em, chị em, mẹ con, đất ruộng, với sự bất bớ, và sự sống đời đời trong đời sau. Nhưng có nhiều kẻ đâu sẽ nên rốt; có kẻ rốt sẽ nên đầu.**

Đức Chúa Jêsus Christ đã cứu chuộc chúng ta và kêu gọi chúng ta theo Ngài, không phải chỉ để ngồi nghe Lời của Đức Chúa Trời được rao giảng, nhưng là phải trau dồi cho mình những tri thức mà Ngài đã chuyển giao cho qua các bài giảng của Ngài và sẵn sàng để được Ngài dùng cho công việc của Nước Đức Chúa Trời. Người tin Chúa phải luôn nhớ rằng mình đã hoàn toàn thuộc về Đấng đã chuộc mình và mọi người phải có lòng sốt sắng để hầu việc Chúa, không chỉ là những công việc của xác thịt nhưng là công việc của Nước Đức Chúa Trời, tức là tỏ ra những sự sáng mà mình đã nhận được từ nơi Lời của Đức Chúa Trời.

Người tin Chúa không được in trí rằng *tôi đã nhận được sự cứu chuộc rồi và bây giờ tôi sẽ cầu xin Chúa ban phước cho tôi và gia đình tôi được đầy dẫy phước hạnh và cầu xin Ngài gìn giữ gia đình tôi khỏi mọi điều ác và giữ cho chúng tôi được sự sống đời đời!* Đó là lời cầu xin của kẻ biếng nhác, ích kỷ và thiếu hiểu biết về mạng lệnh của Đức Chúa Trời.

Hết thảy muôn vật đều hầu việc Đức Chúa Trời và sự hầu việc đó là làm theo Lời của Đức Chúa Trời. Vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời không phải là sự thuộc lòng, nhưng là để cho Lời của Đức Chúa Trời hành động để biến đổi mình được trở nên con kế tự Đức Chúa Trời và người đồng kế tự với Đấng Christ, là Đấng đã vâng giữ Lời của Đức Chúa Cha và làm theo ý của Đức Chúa Cha.

Cô-lô-se 3:1-10: **Vậy nếu anh em được sống lại với Đấng Christ, hãy tìm các sự ở trên trời, là nơi Đấng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất; vì anh em đã chết, sự sống mình đã giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời. Khi nào Đấng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển. Vậy hãy làm chết các chi thể của anh em ở nơi hạ giới, tức là tà dâm, ô uế, tình dục, ham muốn xấu xa, tham lam, tham lam chẳng khác gì thờ hình tượng; bởi những sự ấy cơn giận của Đức Chúa Trời giáng trên các con không vâng phục; lúc trước anh em sống trong những vết xấu đó, và**

ăn ở như vậy. Nhưng bây giờ anh em nên trừ bỏ hết mọi sự đó, tức là sự thạnh nộ, buồn giận và hung ác. Đừng nói hành ai, chớ có một lời tục tĩu nào ra từ miệng anh em. Chớ nói dối nhau, vì đã lột bỏ người cũ cùng công việc nó, mà mặc lấy người mới là người đang đổi ra mới theo hình tượng Đấng dựng nên người ấy, đặng đạt đến sự hiểu biết đầy trọn.

_____ VẤN CHÂU _____